

Laat uw lenden omgord zijn

passage nieuwjaarsrede 1862 van J.C.Philpot aan zijn geestelijke lezers van de Gospel Standard

Maar laten wij nu een weinig verder kijken. Het jaar ligt voor ons. Het begin hebben we gezien; de Heere weet of wij ook het einde daarvan zullen zien. Zou het voor ons dan niet wijs zijn en zou het geen genade zijn om hierin te leven alsof het ons laatste jaar is? Onze Heere vertelt ons wat de beste staat, de enige veilige en gelukkige staat van Zijn volk is: 'Laat uwe lenden omgord zijn, en de kaarsen brandende. En zijt gij den menschen gelijk, die op hunnen beer wachten, wanneer hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat, als hij komt en klopt, zij hem terstond mogen opendoen', Luk. 21:35, 36.

Maar ofschoon deze staat niet verworven noch in stand gehouden kan worden dan door bijzondere genade, zegent de Heere toch die middelen die Hij ons voorgeschreven en beschikt heeft. Het is zeker dat zonder het gebruik van deze middelen het leven Gods niet onderhouden kan worden. Laten wij naar enkelen daarvan kijken:

1. Een geest des gebeds is stellig een van de meest goedgunstige middelen hetwelk de Heere werkt om Goddelijk leven in de ziel te onderhouden. Een geest des gebeds is iets geheel anders dan een gebed uit gewoonte, een vorm des gebeds, of zelfs de gave des gebeds. Dit zijn louter de vleselijke nabootsingen van de voorsprekende adem des Heiligen Geestes in de harten der heiligen. Maar dat verborgen opheffen van het hart tot de Heere, dat hijgen achter Hem gelijk een hert hijgt naar de waterstromen, dat uitstorten van de ziel voor Hem, dat zuchten en kermen om een woord Zijner genade, een blik van Zijn oog, het aanraken van Zijn hand, een toelaching van Zijn aangezicht, die zoete gemeenschap en hemelse omgang met Hem op de genadetroon hetgeen de tussenkomst van de Geest kenmerkt - dit alles kan niet nagebootst worden. Zulk een nauw, vertrouwelijk, inwendig bevindelijk werk en wandel is buiten het bereik en buiten de ondervinding van de meest begaafde belijder. Maar in dit pad leidt de Heilige Geest het levend huisgezin van God. En als zij verkeren onder Zijn onderwijzingen en zalving, nemen zij de zoetheit en zegeningen daarvan waar.

2. Om de ogen en het hart veel in het Woord der Waarheid te hebben is een ander gezegend middel om het leven Gods in de ziel in stand te houden. O, welk een schatten van weldaden en genade zijn er gelegd in de Schriften, welk een mijn van hemelse lessen. Wat een voorraad kostelijke beloften, bemoedigende uitnodigingen, grootse waarheden, heilige voorschriften, tedere vermaningen, wijze raad en levende aanwijzingen. Welk 'een lamp voor onze voet en een licht op ons pad.'

Maar o, hoe weinig weten, verstaan, geloven, beseffen, gevoelen en genieten wij van het Woord des Levens. Want wij hebben vier- of vijftig jaar gelezen, gestudeerd, bemediteerd en gezocht om door het geloof in de schatten der Waarheid - vervat in het geïnspireerde Woord - te komen. Maar o, hoe weinig verstaan wij ervan. Hoe weinig geloven en genieten wij de hemelse verborgenheden, de schatten der genade en waarheid daarin geopenbaard. Slechts enkel als ons hart niet alleen tót de Waarheid gebracht wordt, maar in het Woord des Levens. Alleen als het geloof weidt op de hemelse spijs daarin vervat, kunnen wij door de oneindige wijsheid Gods in het een of ander goede woord of werk, vruchtbaar gemaakt worden. Wij zouden dan - met de hulp en zegen van God - meer de Geest der Waarheid indrinken en dieper en wezenlijker in het gemoed van Christus komen, het Woord meer onder dezelfde inspiratie lezen als waaronder het geschreven is, alsook ons hart meer onderwerpen aan het onderwijs daarin. Zodat het moge druipen als een regen en vloeie als een dauw in het diepst onzer ziel. En aldus, als het ware, de wortels van ons geloof, hoop en liefde, vruchtbaar maken.

3. Afscheiding van de wereld en al het wereldse. En dat niet in een monnikachtige, strenge, farizeese geest, maar door de werking van die liefde tot de Heere die het hart en genegenheden tot Hem trekt, hetgeen van aardse dingen aftrekt. Dit is een genadige - wij zouden bijna zeggen - onontbeerlijk middel om het leven Gods in de boezem der gelovigen in stand te houden. Niets doodt meer de ziel voor elke genadige en hemelse waarneming dan het indrinken van de geest der wereld. Enkel oppervlakkig contact met de wereld, zoals bijvoorbeeld, beroepshalve noodzakelijke en wettige zaken, zal dan geen nadeel berokkenen. De wereld van buiten en de wereld van binnen zijn gelijk twee stromen van verschillende grootte welke naast elkaar lopen. Houd ze apart en de kleinere stroom zal niet buiten haar oevers treden. Maar laat de grotere stroom in de kleinere overgaan - in andere woorden, laat de wereld van buiten zich in de wereld van binnen storten, wie zal de omvang vertellen van die vloed of de verwoesting die aan de gewassen aangericht wordt?

Sommige gestellen zijn zo teer dat elke koude windvlaag voldoende is om een ontsteking te veroorzaken. En anderen zijn zo vatbaar dat ze al ziek worden door het geringste zweempje wat er voor doet. Zo 'n zwak gestel moet oppassen voor de oostenwind en zich niet blootstellen aan moerasland-lucht.

Maar juist zulke kouvatters, koortsachtige ziekelijken zijn we allen naar de ziel, hoe ook de kracht en de gezondheid van het lichaam zijn mag. Laten wij daarom bevreesd zijn van een werelds briesje opdat 't hart niet verkilt, of het vleselijk gemoed niet in vuur en vlam raakt. Laten wij vrezen om ons aan de gevolgen bloot te stellen, opdat de sluimerende kwaal niet wakker gemaakt wordt.

En boven alles, laten wij terugschrikken voor de invloed der wereldse belijders. De openlijk wereldse kan ons niet veel kwaad berokkenen. De vuile-mónd vloeker, de waggelende dronkaard, de kijvenden doen ons waarschijnlijk niet veel kwaad. Wij kunnen er wijd omheen gaan zoals een zeiler om een bekende rots heen gaat wanneer hij de plaats - op de kaart aangegeven - nadert. Noch hebben we kwaad te lijden van het deugdzame kerkmens, of de ijverige Arminiaan, of de afgescheidenen. Zij en wij liggen ver genoeg uitelkaar. Maar de belijder van dezelfde Waarheid welke ons dierbaar is. Die misschien onder dezelfde - of gelijke bediening zit, die wij niet geheel kunnen verwerpen, maar toch ook niet kunnen ontvangen. Die, zoals Bunyans praatgraag, bij elke gelegenheid of geen gelegenheid, ras is om te spreken zodat hij het genoeg mag smaken om de muziek van zijn eigen tong te horen. Maar hoemeer wij in zijn gezelschap verkeren des te meer beroofd hij ons van elke tedere, ootmoedige, goedgunstige en geestelijke waarneming - hij, h́j is de rover! Niet zozeer de struikrover die ons neerslaat met zijn knuppel, maar de zakkenroller die onze beurs steelt als hij naast ons in hetzelfde rijtuig zit.

4. Met een voornemen des harten bij de Heere blijven in alle gevallen en omstandigheden, onder alle beproevingen, onder alle moeilijkheden en verwarringen, te midden van een hele storm bezwaren en ingevingen van het vleselijk gemoed, de pijnlijke hatelijkheden van onze medogenloze en onvermoeide tegenstander en elke hinderpaal van buiten of van binnen die ons pad moge versperren - ook dit is onontbeerlijk voor het leven des geloofs. 'Het Koninkrijk der hemelen wordt geweld aangedaan, en de geweldigers nemen hetzelfde met geweld'.

Het is niet het vouwen der handen en uitroepende: 'Vrede, vrede', dat ons ten hemel brengt; nee, noch een gezonde geloofsovertuiging, een gedaante van godzaligheid, of een naam van te leven. Dit is niet het lopen der loopbaan die ons voorgesteld is, of het strijden van de goede strijd des geloofs, of het worstelen met overheden en machten en geestelijke boosheden in de lucht. Soms worden we verzocht onszelf iets aan te matigen en soms verzocht om te wanhopen. De enige remedie voor deze beide kwalen der ziel is het aankleven van de Persoon en het werk, bloed, liefde en genade van de Heere Jezus, zover als Hij aan onze ziel geopenbaard is en naar de mate des geloofs die ons gegeven is. Bij elke stap Hem aan te hangen is de enige weg om erdoor gebracht te worden.

5. Het laatste goedgunstige middel hetwelk we zullen noemen - daar het tijd is te besluiten - is te leven, wandelen en handelen in de dagelijkse vrees Gods. Dit is inderdaad een allergezegendste fontein des levens om af te wijken van de strikken des doods. Alleen dan, als de fontein des levens in de ziel opspringt, bewaterende en aldus de consciëntie teder makende, het hart vruchtbaar, de genegenheden hemels en de geest week en verslagen, kan de kracht der genade in de borst in stand gehouden worden.

Deze hemelse genade der goddelijke vrees, de schat der gelovige, het begin en eind der wijsheid, maakt en houdt het oog wakende, het oor opmerkzaam, de reuk scherp en schrand, de tong aangenaam, de arm sterk, de hand open, en de voet voorzichtig. Aldus wandelt hij voorwaarts naar een hemels Koninkrijk, zijn ogen zien rechtuit en zijn oogleden recht voor hem heen.

Waarde vrienden, vrienden van Jezus, deelgenoten Zijner genade en erfgenamen Zijner heerlijkheid, er is Goddelijke wezenlijkheid in de dingen van God en het Koninkrijk des hemels. Wij zijn geen kunstig verdichte fabelen nagevolgd in het alles verlaten om Jezus' wil, - naam, faam, vooruitzichten in het leven, wereldse vreugde, aardse hoop en vleselijke genoegens, in het verkiezen - met Mozes - door de kracht van Gods genade, liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonden te hebben. Wij hebben geen keus gemaakt die op een teleurstelling zal uitlopen. De Heere geve ons - gedurende het komende jaar - meer te kennen van Zijn liefde; en mocht Zijn rijke, vrije, soevereine, onderscheidende en overvloeiende genade zich openbaren in een Godvruchtige wandel, een heilig leven, en een wandel waardiglijk het Evangelie, dat wij de leer mogen versieren die wij belijden en onze vijanden dwingen uit schaamte hun monden te houden wanneer zij verlangend gelegenheid vinden om ons te smaden. Dat wij onder

elke beproeving hemelse ondersteuning mogen vinden, uit elke verzoeking een goedgeunstige verlossing. En zou het vonnis zelfs zijn: 'Dit jaar zult gij sterven', dat wij dan de eeuwige armen onder ons sterfbed waar mochten nemen en een zoet getuigenis achter mogen laten aangaande de goedertierenheid en getrouwheid des Heeren, en opwaarts gedragen worden om ons bij dat blijde, volzalige gezelschap te voegen, die met tongen van onophoudelijke lof voor eeuwig het Lam aanbidden.

Broeders bid voor ons. Uw toegenegen vriend en dienaar,

J.C.Philpot